

Příloha k protokolu o SZZ č.
FF JU v Č. Budějovicích
Vysoká škola:

Ústav estetiky

27. 8. 2011
Datum odevzdání posudku:

Michal Zeman
Jméno:
Estetika
Obor:

Recenzent * / **Mgr. Martin Kaplický,**
Ph.D.

bakalářské práce
Vedoucí */
Mgr. Denis Ciporanov, Ph.D.
.....

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Pojem umění a jeho definice (institucionální definice a jejich kritika)

.....
(téma)

Bakalářská práce Michala Zemana má velice zajímavé téma. Autor se snaží představit problematiku definice umění, především pak příčiny vzniku, základní charakteristiky a hlavní teoretické problémy tzv. institucionálních definic umění. Práce je proto logicky členěna do čtyř kapitol: I. Definice umění z hlediska historie; II. Pojem umění v angloamerické analytické estetice; III. Institucionální definice umění; a IV. Kritika institucionální definice. Toto členění je logické a intuitivní. V první kapitole se Michal Zeman snaží nastínit širší historický rámec definic umění, v druhé pak užší kontext poválečné analytické teorie umění, na který reagují právě institucionální definice umění, třetí kapitola je věnována vlastnímu představení institucionálních definic umění a čtvrtá pak kritickým reakcím, které vyvolala.

Problém práce je však ve způsobu, jakým jsou kapitoly pojednány. První kapitola je pojata jako celkový přehled definic umění od antiky po začátek dvacátého století, což s sebou nutně nese zkreslování a neoprávněné generalizace. Autor například na straně 5 tvrdí, že: „Umění založené na mimetické koncepci se tedy snažilo co nejvíce přiblížit realitě, čím více se výsledné dílo podobalo své předloze v přírodě a okolním světě, tím větší hodnota mu byla přisuzována.“ To však jistě není pravda vzhledem k Aristotelově koncepci, s jejím důrazem na napodobování možného, pravděpodobného, nikoliv již reálně existujícího. Stejně nepřesné je i další autorovo tvrzení ze strany 8.: „Jak jsme zatím měli možnost pozorovat od antiky až do 18. století byla za esenci umění považována nápodoba okolního světa, ta však pozbývá své platnosti s nástupem modernismu, začínají se objevovat technické obrazy v podobě fotografií a později filmu, jež s maximální věrností reprodukují výjevy okolního světa, což bylo do té doby doménou malířství.“ Teorie exprese začíná dominovat estetickému myšlení již od raného romantismu počátku 19. století, téměř jedno století před nástupem modernismu v užším slova smyslu. Možná by textu pomohlo, kdy se autor nepokoušel o historicky úplný popis, ale vybral by momenty, které byly kritizovány antiesencialismem, který tvoří nutný vývojový krok pro pochopení procedurálních definic umění.

Nutno dodat, že problémy příliš paušálního zobecňování ustupují ve chvíli, kdy se Michal Zeman dostává k vlastní problematice jeho práce, definicím umění v druhé polovině dvacátého století. Zde se již důsledně drží představovaných textů, které pečlivě představuje.

Jestliže v první kapitole interpretační odvaha přebývala, v dalších se jí nedostává. Jako by autor zůstal uzavřen uvnitř textů, o kterých referuje a nedokázal vykročit ven. Texty Richarda Sclafaniho a Maurice Mandelbauma (strana 27) představuje pouze skrze Dickieho text a řada parafrází se od původního textu liší pouze použitím synonymních slov ve stejné větné konstrukci. Zajímavé by bylo vystoupit na chvíli mimo jednotlivé texty a pokusit se například o formulování základních rozdílů mezi Dantovou, Dickieho a Levinsonovou verzí definice umění. To by mohlo být alespoň předmětem obhajoby.

Celkově je třeba říci, že autor je schopen velice obratných formulací, o čemž svědčí například úvod celé práce, a že textům, které předkládá, rozumí. Bakalářskou práci Michala Zemana tedy **doporučuji k obhajobě**, a pokud dokáže kreativně reagovat na zmíněné problémy, navrhuji ji hodnotit stupněm **velmi dobře**.

Návrh na klasifikaci bakalářské práce: **velmi dobře**

.....
podpis recenzenta bakalářské práce

Českých Budějovicích 27. 8. 2012
V dne

Stupeň klasifikace:	výborně	velmi dobře	dobře	nevyhověl
---------------------	---------	-------------	-------	-----------

*) Nehodící se škrtněte